

БОГ ВЪРШИ НЕЩО НОВО В ЦЪРКВАТА СИ

Дейвид Уилкерсън
15 Декември 2003

Колко често сте чували християни да казват: „Бог прави нещо ново в църквата Си“? „Новото“, за което те говорят, може да е съживление, изливане на Духа, посещение или движение на Бог.

Но много често това „ново нещо“ от Бог бързо умира. И след като веднъж е увехнало, то изчезва. По този начин се вижда, че то не е било от Бог ни най-малко. Всъщност, християнските социолози са проследили много от тези така наречени посещения. Те са установили, че средната продължителност на живота на подобни събития е 5 години.

Аз лично вярвам, че Бог върши нещо ново в Църквата Си днес. Но това велико дело на Духа не се случва само на едно място. То се случва навсякъде. И не трябва да ходиш далеч, за да го видиш. Всъщност, „новото нещо“ от Бог може да се намира в съседната църква.

Има един библейски принцип, който определя всяко истинско движение от Бог. Ние виждаме този принцип отново и отново в Стария и Новия Завет. И той е доказал, че е верен през вековете църковна история. Както каза Исус, Той няма да налее ново вино в стари мехове.

Защо е така? Понеже Бог има спор относно старите неща в Църквата Си. Виждате ли, при всяко ново дело, което прави Той, минават няколко поколения, след което в Църквата Му навлиза апатията и лицемерието. Скоро след това Божите хора стават идолопоклонници, а сърцата им започват да се връщат към греха. И, в крайна сметка, Бог решава да заобиколи старите дела в Църквата Си. Той я изоставя напълно, преди да започне новото начинание.

Този принцип беше представен за пръв път в Сило. По времето на съдиите Бог започна свято дело в града. Божието светилище беше в Сило; градът беше център на всички религиозни дейности в Израел. Името Сило означава „този, който принадлежи на Господ“. Това говори за неща, които представят Бог и разкриват природата и характера Му. Сило беше мястото, на което Бог говореше с народа Си. Това беше и мястото, на което Самуил чуваше Божия глас и където Господ му откриваше волята Си.

Но Илий беше първосвещеник в Сило, а двамата му синове бяха служители в чистилицето. Илий и синовете му бяха мързеливи и бяха изцяло погълнати от собствените си интереси. По време на служенето си те позволиха голям грях да влезе в Божия дом. И с времето Сило се корумпира. Скоро след това Божият народ стана алчен, започна да прелюбодейства и стана лицемерен.

Накрая Бог спря да говори в Сило. Той каза на Самуил по същество: „Сило толкова се е развратил, че вече не представя онова, което съм аз. Този дом вече не е Мой. И вече няма да го търпя. Приключвам с него“. Господ премахна присъствието Си от чистилицето. И написа „Ихавод“ над вратата, което означава „Божията слава си е отишла.“

В този момент Сило беше мъртъв, не можеше да бъде спасен. Нямахше надежда старата му слава да бъде съживена, нямаше надежда за реформация. Бог казваше: „Предадох Сило на плътта и продължавам. Ще издигна съвършено нов дом“.

До какво състояние трябва да стигнат хората, че Бог да оттегли присъствието Си от тях? Помислете за тази сцена в Сило: в продължение на години никой не беше ходатайствал в това общество. Никой не се смири, не извика с покаяние: „Господи, не се оттегляй от нас“.

Вместо това Бог виждаше само закоравени за истината хора. Онези израилтяни спазваха всички религиозни ритуали и говореха всичко каквото трябва, но сърцата им не бяха в това. Всичките им дела бяха плътски. А свещениците бяха неспасяеми. Първосвещеникът Илий беше ослепял напълно за греховете си. Той и синовете му трябваше да бъдат отстранени.

Господ напълно премахна старото. И Той още веднъж направи нещо ново. След това храмът в Ерусалим стана познат като „Господния дом“. И Бог говори с народа Си там известно време. Домът се изпълни с молитви, проповядваше се Божието Слово, а хората жертваха според Божиите заповеди. Храмът в Ерусалим показваше, кой е Бог и Той присъстваше там. Всъщност, в един случай славата Му изпълни храма толкова мощно, че свещениците не можеха да служат. Но това служение също се провали в крайна сметка. Покварата отново се загнезди сред Божия народ. И храмът в Ерусалим вече не представяше Бог.

Този цикъл определи историята на Божия народ

Нужни са само няколко поколения, за да може новото Божие дело да се превърне в апатия и лицемерие. Защо е така това? Почти винаги това се случва понеже служителите започват да се ръководят от плътта. Огнено червената страст, която е родила делото започва да увяхва. И с течение на времето служението се превръща в човешка институция. В него се промъква безжизнената рутината. Молещите се някога лидери започват да разчитат на организационни и плътски умения, за да поддържат делото.

В един момент тези лидери са вярвали изцяло на Бог и Той им е говорил, но изведнъж те напускат позицията си на слуги и ги разменят с тези на политици. Тогава, вместо да служат, те започват да се надпреварват за власт, престиж и цифри. За съжаление служението им се превръща в бегъл спомен на онова, което Бог някога е извършвал сред тях с Неговата мощ и истина. Господ реагира на този вид компромис по времето на Еремия. Той прати пророка до портата на храма, за да заяви това опустошително слово: „Поправете пътищата си и делата си, и аз ще ви оставя да живеете на това място.“ (Еремия 7:3). С други думи той казваше: „Това дело се е покварило и сега смъртта тропа на вратата. Но делото все още може да се спаси. Не искам да се оттеглям от него. Искам да остана с вас и да се движа сред вас. Но за да се случи това, трябва да се покаете. Трябва да се върнете към първата си любов“.

След това Бог добавя: „Не разчитайте на лъжливи думи, да казвате: Храмът ГОСПОДЕН, храмът ГОСПОДЕН, храмът ГОСПОДЕН е това!“ (Еремия 7:4). Бог беше чувал хората да викат: „Господ не може да унищожи този храм. Това е вечният Му дом. Това е нашата история, изконната ни традиция. Той никога няма да остави онова, което е построил тук“.

Но Господ отговори: „Ами мръсотиите ви? Ами многото ви прелюбодейства? Кълнете се напразно. Покланяте се на идоли. И превърнахте дома Ми в разбойнически вертеп. Пращам ви пророци да ви предупреждават – не слушате. Говоря ви, но не чувате. Викам към вас – не отговаряте“.

Сега Бог ги съветваше: „Но идете сега на мястото Ми, което беше в Сило, където отначало настаних Името Си, и вижте какво му направих заради злината на Своя народ Израил“. (Еремия 7:12). Той призоваваше: „Елате вие, пастирите и свещениците. Оставете Библиите си и вижте с очите си как работя. Погледнете към дома ми в Сило. Аз създадох онази Църква и поставих името Си върху нея. Но народът отхвърли пророците Ми и повярва в собствените си пътища, така че напълно отхвърлих старото“.

На път съм да направя отново същото. Вие сте точно като Сило. Позволили сте на греха и корупцията да влязат в дома Ми. Толкова сте се развратили в пътищата си, че вече не Ме представяте пред света. Огледайте се – има ли ходатай сред вас? Има ли някой, който вика с покаяно сърце? Виждам апатия и компромис. Словото Ми ясно казва, че махнах присъствието Си от Сило. А сега ще си отида и от вас. На път съм да премахна славата си от обществото ви“.

“Затова ще направя на дома, който се нарича с Моето Име, на който вие се упоавате, и на мястото, което дадох на вас и на бащите ви, както направих на Сило! И ще ви отхвърля отпред Себе Си, както отхвърлих всичките ви братя, цялото потомство на Ефрем.” (Еремия 7:14-15)

Бог отново казваше: „Старото премина, свърши се. Вие вече не ме представлявате. Сега ще намеря хора, които да Ме представляват пред света такъв, какъвто Съм. Имам предвид нещо съвсем ново“.

Бог завърши с това изявление: „А ти не се моли за този народ и не издигай вик или молитва за тях, и не се застъпвай пред Мен, защото няма да те послушам.“ (Еремия 7:16). Той казваше: „Не се моли за това старо дело. То е мъртво, вече не съществува, няма надежда да се съживи.“

Христос отиде в храма с покана и с предупреждение

Исус застана в последния храм и покани всички да отидат под милостивите Му защитнически криле. Той извика слепите, болните, прокажените, бедните, изгубените, всички – да отидат при Него и да приемат изцеление и опрощение. Но религиозната тълпа отхвърли предложението Му. Така че Христос каза за тях: „Но не искахте!“ (Матей 23:37)

Докато чета това, си задавам един въпрос: сега, във времето на Новия Завет, ще постъпи ли Бог с делото Си както постъпи в Стария? Ще изостави ли старото и ще издигне ли ново? Ще отхвърли ли онзи, който отхвърли предложението Му за благодат, милост и пробуждане?

Да, би го направил. Исус отговори на онези, които Го отхвърлиха, като им каза: „Ето, вашият дом се оставя пуст.“ (Матей 23:38). Той им каза: „Този храм вече е вашият дом, не Моя. Аз си тръгвам. Оставям онова, което пропиляхте и опустошихте.“

След това Той добави: „Защото ви казвам, че отсега нататък няма вече да Ме видите, докогато кажете: Благословен Онзи, който идва в Господното Име!“ (Матей 23:39). Той им заявяваше: „Славата Ми вече не е в старото дело. Аз вече го отхвърлих. А остатъкът от религиозния ви живот ще премине без Божието присъствие. Също така предавам това дело на плътта. Пастирите ви няма да бъдат духовни хора, а служители на плътта“.

Учениците не можеха да повярват на думите на Исус. Те Го призоваваха: „Учителю, виж величието на храма, невероятната архитектура. Помисли за историята му, вековната традиция. Това няма как да се срине. Казваш, че всичко е свършено?“ Исус им отговори: „Да, свършено е. Старото дело е свършено. То е мъртво в очите Ми. Сега ще направя нещо ново“.

Помислете за това – там беше милостта и благодатта – превъплътена, казваща: „Старото вече не ми принадлежи. Сега Аз буквално го изоставям. За него няма абсолютно никакъв начин да бъде съживено.“ След това Исус се пренесе на Петдесетница, за да започне нещо ново. Той щеше да издигне нова Църква, която нямаше да бъде копие на старата. И щеше да я направи съвсем нова от самото ѝ основаване. Тя щеше да е Църква с нови свещеници и нови хора, всички новородени в Него.

Междувременно старото дело щеше да се провлачи. Тълпите все още ходеха в храма, за да спазват мъртвите си ритуали. Пастирите щяха да продължат да обират бедните, прелюбодейците щяха да си съгрешават, когато си поискат, а хората щяха да се превръщат в идолопоклонници. Всеки ден старото дело щеше да става все по-сухо и слабо. Защо, ще попиташ ти? Божието присъствие вече не беше в него.

Това ни води до съвременната църква. Нека те попитам: това, което виждаш да се случва в църквата днес, представлява ли онова, което е Исус? Помисли за всички тези деноминации и движения, всичко онова, което се свързва с името на Христос. Това, което виждаме, наистина ли е победоносната Църква, неопетнената Христова невеста? Тя ли разкрива на изгубения свят Божиата природа? Това ли е най-доброто, което може да произведе Божия Дух в тези последни дни?

Или пък видимата съвременна църква се е превърнала в старото дело? Опетнена ли е, пред прага ли е на това да бъде подменена от нещо ново? Накратко – ще направи ли Бог още една промяна преди да се завърне Исус? Ще изоставили онова, което се е покварило и ще издигне ли последната, славна Църква?

Да, аз вярвам, че ще го направи. Исаия ни казва: „Предишното, ето дойде; и Аз оповестявам ново - преди да изникне, ви го казвам.“ (Исаия 42:9)

Днешната църква започна със слава, която никое друго поколение не е виждало

Църквата, такава каквато я виждаме днес, започна с покаяние. Когато Петър проповядваше Кръста на Петдесетница, хиляди хора дойдоха при Исус. Тази нова Църква беше създадена от тяло, което включваше всички раси, изпълнени с любов един към друг. Животът ѝ беше белязан от евангелизъм, дух на жертва, дори и мъченичество.

Това чудесно начало отразява Божието слово към Еремия: „Аз бях те насадил лоза отбрана, семе съвсем чисто.“ (2:21). Въпреки това Бог след това описва онова, което обикновено се случва с подобни дела: „как тогава се обърна в изродени пръчки на чужда за Мене лоза?“ (Еремия 2:21). Бог казваше: „Аз те посадих добре. Ти беше Моя, носеше името и природата Ми. Но сега си се развратила.“

Кое доведе до покварата в църквата? Това винаги е било и ще бъде идолопоклонството. Бог говори за идолопоклонство, когато казва на Еремия: „Моят народ е разменил славата си за безползното!“ (Еремия 2:11). Идолопоклонството опустоши Сило, храма, а сега опустошава и църквата. То винаги е основната причина Бог да изостави старото и да започне нещо ново.

В Езекил 14 глава старейшини отидоха да се допитат до Господ. Те искаха да знаят: „Какво казва Бог на народа Си днес?“ Но Господ каза на Езекил: „Сине човешки, тези мъже поставиха идолите си в сърцата си и сложиха препънката на беззаконието си пред лицата си; бива ли да се оставя да се допитват до Мен?“ (Езекил 14:3). С други думи Той казваше: „Дошли са тук като че ли наистина Ме търсят. Но са скрили идоли в сърцата си. Защо да им отговарям?“

По-голямата част от християнското обучение днес определя за идол всичко, което стои между Божия народ и Самия Него. Идол е това, което ни отделя от Него. Но това е само частично определение на идолопоклонството. В крайна сметка старейшините, които отидоха до Езекил живееха с идолите си.

Идолопоклонството има нещо общо с много по-дълбоки сърдечни проблеми. Истината е, че идолопоклонството може да се шири в Божия дом, и да остава напълно незабележимо. Това имаше предвид Бог, когато каза че старейшините имаха „препънката на беззаконието си пред лицата си“ (Езекил 14:3). Препънката е всяко учение, което оправдава идола и заслепява Божия народ за греха им.

Точно това се е случило с църквата днес. Идол номер едно сред Божия народ не е прелюбодейството, порнографията или алкохолът, а е много по-мощна похот. Кой е този идол? Това е неистовото желание за успех. И дори си има учение, което да го оправдае.

Идолопоклонството да преуспееш описва много хора в Божия дом днес. Това са праведни хора, морално чисти, изпълнени с Божите дела. Но те са издигнали идола на амбицията в сърцата си и не могат да се отърсят от него.

За съжаление това е същият дух, който движеше Ваал и Моллох – да преуспееш и да станеш някой. А днес този дух е замърсил Евангелието на Исус Христос в целия свят. Той се представя като дух на благословение, но е извратената форма на благословието, което има Христос за църквата Си. И поваля вярата на милиони хора.

Този дух преминава в постмодернизъм. Един от принципите на постмодернизма е обществото да ти даде цел и смисъл. Просто казано – успехът ти и това дали си приет се определят според стандартите на света. В резултат на това много християни измерват собствената си стойност според кариерата, имането или заплата си.

Постмодернистичната теология в момента пропълзва в църквата. Пастори и евангелизатори се хващат на лъжата, че тези като тях решават колко са успешни те. Затова успехът в църковното дело се е превърнало в синоним на огромни събрания, огромни сгради и тлъст бюджет. И затова служителите са принудени да карат себе си и събранията си да придобиват тези неща.

Казвам ви, това не е църквата, за която ще се върне Исус Христос и която ще вземе за невяста. Тази постмодернистична, материалистична, водена от плътта институция е остаряла и се е корумпирала. И в момента умира.

Много млади пастори по целия свят чувстват същото. На тях им е писнало от старото дело, с всичките му кавги и деноминационни боричкания. Те не искат да имат нищо общо с това. Те са отхвърлили желанието за величие и пари. И вместо това се обръщат към Христос, отново търсят Бог, гладуват за истината. И могат да почувстват новото дело във въздуха.

Кое е новото нещо, което прави Бог в Църквата Си?

“Предишното, ето дойде; и Аз оповестявам ново - преди да изникне, ви го казвам.” (Исаия 42:9)

Бог ще направи нещо ново. И това ново дело ще бъде толкова славно, че ще накара народа Му да Го хвали както никога досега: „Пейте на ГОСПОДА нова песен, хвалата Му - от краищата на земята, вие, които слизате в морето, и всичко, което го изпълва, острови, и вие, които живеете на тях.“ (Исаия 42:10). Бог ни казва: „Нека народът Ми по целия свят пее хваления. Нека чуя нова песен от моряците в морето, от хората във всеки народ, от всички държави по земята.“

Ние знаем, че в тези последни дни Сатана идва на земята разярен (виж Откровение 12:12). Той е изпълнен с голям гняв понеже знае, че времето му е приближило. И ще изпрати потоп от беззаконие върху църквата. Но Бог заявява: „Нека народът Ми знае, че идва Лъвът на Юда, с всичката небесна мощ. Изкупителят идва в Сион!“

Дори и за момент не си помисляйте, че Господ ще позволи на Сатана да поеме контрола над Църквата Му и да унищожи децата Му. Адските порти няма да надделеят над Христовото тяло. А аз вярвам, че Господ е на път за Сион в момента и ще посети народа Си.

Господ се връща, за да очисти точно както постъпи със Содом. А очистването Му ще започне от Неговата Църква. Бог вече е започнал да гори сеното в дома Си. И ще направи нещо ново. Библията ни казва: „ГОСПОД ще излезе като силен мъж, ще възбуди ревност като воин, ще извика, да, ще изреве, ще надделее над враговете Си.“ (Исая 42:13)

Защо Исус се връща с толкова мощен рев? И какво ще извика Той? Той ще извика от ревност за народа Си. Виждате ли, нашият Господ в момента ревнува Църквата Си. А ето го и вика на ревността Му: „Дълго време мълчах, останах тих, въздържах се. Но сега ще извикам като раждаща жена, ще погубя и същевременно ще погълна.“ (Исая 42:14)

Какво означава това? Защо Исус ще извика като раждаща жена? Господ ни казва, че Той е на път да роди нещо ново. Докато Сатана вилнее и мами множествата, Бог казва на народа Си: „Нещо ново и свято се ражда под носа на дявола. Това е Църква, която той не може да измами. Това е победоносната Църква, която няма петно и бръчка.“

До този момент Господ е мълчал. Той е въздържал гнева Си докато лъжеученията, лъжепророците и вълците в овчи кожи унищожават множествата в тялото на Христос. Но сега Бог издига глас. Той ни казва:

“Пастирите превърнаха дома Ми в бърлога на беззаконие. Но Аз останах спокоен. Материалистичните проповедници корумпираха Църквата Ми по целия свят с гнусните си доктрини. Но Аз оставах спокоен. Мълчах докато мега църквите премахнаха силата на Кръста от събранията си. Въздържах се докато самовлюбени пастири позволяваха на комедийни актьори и артисти да внасят безгрижие и лекомислие в святия Ми дом.

Но – стига толкова! Вече съм решен. И идвам в дома Си, за да го очистя преди да се върна за невестата Си. Внимавайте, идвам при вас със свята ревност. И ще унищожа всички тези лъжеучения. Ще разоря всеки крадец, който се е качил на амвона Ми. Ще пресуша всичките им източници и ще пресуша реките им от пари.“

“Ще запустя планини и хълмове и ще изсуша всичката им трева; ще направя реките на острови и ще пресуша езерата... Ще се върнат назад, съвсем ще се посрамят онези, които се уповават на изваяните идоли, които казват на леяните идоли: Вие сте боговете ни!“ (Исая 42:15, 17)

Възлюбени, това е новото, което прави Бог в Църквата Си. Той казва: „Ще унищожа и погълна всяко служение, което идва от плътта и материализма. И ще издигна пастири по сърцето Ми – верни слуги, които Ме познават. Ще унищожа цялото фалшиво евангелие и ще объркам и засрамя всеки лъжеучител.

Но няма да изоставя милионите честни хора, които бяха измамени от лъжеученията. Те не бяха виждали друго. А сега ще чуят чистото Ми Евангелие. Когато го чуят, ще се засрамят от плиткото, празно евангелие, което ги е подлъгало. Ще ги заведе в истината.“

“И ще доведе слепите през път, който не са знаели, ще ги водя в пътеки, които не са познавали; ще направя тъмнината светлина пред тях и неравните пътища - прави. Тези неща ще направя за тях и няма да ги оставя.” (Исаия 42:16)

Какво невероятно обещание само. Сега разбираме защо Исаия пророкува: „Нека издигнат глас в пустинята и градовете й... Нека пеят обитателите на скалите, нека викат радостно от върховете на планините. Нека отдадат слава на ГОСПОДА и нека възвестят хвалата Му по островите.“ (Исаия 42:11-12)

Скъпи светии, Бог върши нещо ново в момента. Той отново призовава народа Си да изостави всеки идол и да заживее в Скалата, Исус Христос. Призовавам ви, бъдете готови да се покорите на този вик: „Нека пеят обитателите на Скалата!“

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2003 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[God Is Doing a New Thing in His Church](#) / [Бог върши нещо ново в църквата Си](#)